

نیاشاییده اند از اهمیات غافلین
 و افعال مدعی عیز متوجه شوند * چنانچه
 مشاهده شد * بعضی از نقوص که بسماء
 ایمان ارتقاء جدید سبب اعمال
 واقوال نفس کاذبه از افق عز احديه
 محتجب ماندند مع آنکه ساها اين
 فرد را شنیده اند * گر جله کائنات
 کافر گردند * بردا من کبریاش
 ننشینند گرد * بعضی از عباد آنچه از
 مد حیان محبت ملاحظه نمایند بحق
 نسبت میدهند فبئس ماهم یعلمون *
 در جمع اعصار اخیار واشرار بوده

و خواهند بود آن اعتبروا یا اولی
 الابصار * قلوب ظاهره و ابصار منیره
 و نفوس زکیه باید در جمیع احیان
 بافق امر ناظر باشند نه باعمال
 واقوال مدعیان و کاذبان * از حق
 جمل جلاله مستلت نمائید جمیعاً
 هدایت فرماید * و بر رضای مطلع
 آیات که عین رضای اوست فائز
 فرماید * انه هو الجیب المعنی
 الفقور الکریم * حضر فضل و عنایت
 این لوح از اسماء مشیئت الہیه نازل
 تا جمیع احیان بما اراد الله مطلع شوند

واز شرور نفوس اماره احتراز نمایند
هر متکلمی را صادق ندانند و هر
قائلی را از اهل سفینه^۱ حرا نشمرند
انه همو المیبن المتکلام الصادق
المتعالی الربیز الامین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ای همراهان دوستی از دوستان
یادت نمود یادت نمودیم * امروز
آنچه دیده میشود گواهی میدهد
وبندگان را بخداوند یکتا میخواند
بگو امروز آفتاب پینایی از آسمان

دانایی هویدا نیکوست کسیکه دید
 و شناخت آنچه از پیش گفته شد
 در این روز گار پدیدار بگواید وستان
 خود را از دریای بخشش بزدایی دور
 منها پیدا چه که او بسیار نزدیک آمده
 انکه پنهان بود آمده و خوب آمده
 بیکدستش آب زندگانی و بودست
 دیگر فرمان آزادی بگذارید و بگیرید
 بگذارید آنچه در جهان دیده میشود
 و بگیرید آنچه را که دست بخشش
 میبخشد * آمده آنچه چشم روزگار
 مانند آن ندیده ای دوستان بستاید

بستاید بشنوید بشنوید * کردار
 دستوران مردمان را از کردگار دور
 نموده بجای نیاز آز نمودار راه خداوند
 خدارا کم کرده اند گمراهنده خود را
 دارای راه میدانند پیشوایان را گواه
 نمودیم وا آگاه کردیم تادر این روز
 گواهی دهند و بنده گان را پاک یزدان
 رسانند * بگواید مستوران از خواب
 برخیزید و از بیهوشی بهوش گرائید
 آواز بی نیاز را بگوش جان بشنوید
 و با آنچه مزاوار روز خداوند است
 رفتار نمائید امروز مهتر کسی است که

دید وا گاه شد و کهتر کیکه گفتار
 دانا را نیافت * و دوست تازه را
 در جامه ^۲ تازه نشناخت * دریای دانائی
 پدیدار و آفتاب بینائی نمودار بشنوید
 ندای گوینده ^۳ پاینده را و خود را
 از آنجه سزاوار نیست باله و پا کیزد
 نماید تاشایسته ^۴ بارگاه آفرید گار
 شوید بگوا مروز خداوند در انجمان
 مه خن میفرماید نزدیک شوید
 و گفتارش را بیابید * گفتار پیک
 دیدار اوست شمارا از تاریکی رهاند
 و بروشنایی رساند * نامت را شنیدیم

و در نامه بادت نمودیم * این باد مانند
 نهاییست که بدهست بخشش کشیم
 زود است که بارگ و بار تازه * بی
 اندازه پدیدار شود * خداوند خدا
 چنین فرموده و راه نموده
 اوست تو انا و بینا
 واوست گوینده
 و دانا

اللَّهُمَّ إِنِّي بُرْدَكَا

عبادت را از نمره وجود محروم منم
 و از بحر جودت قسمت عطا فرما

توئی مقتدری که قوت عالم قوت را
 ضعیف ننمود و شوکت اصرای ارض
 ترا از مشیت باز نداشت از تو میطلبم
 فضل قدیمت را و عنایت جدیدت را
 توئی فضال و توئی غفار
 و توئی بخشنده و توانا

بِنَدَخَلَدَلْكَنْدَلْبَنَانَدَلْ

ای بندگان سزاوار انکه
 در این بهار جانهزا از باران نیسان
 یزدانی تازه و خرم شوید خورشید
 یزدگی پر تو افکنده وابر بخشش

سایه گستردہ * با بھرہ کسی کہ خود را
 بی بھرہ نساخت و دوست را در این
 جامہ بشناخت * بگو ای مردمان چراغ
 یزدان روشن است آن را بیادهای
 نافرمانی خواموش نماید * روز
 ستایش است با مایش تن و آلا یش جان
 مپردازید * اهریمنان در کینگاهان
 ایستاده اند آگاه باشید و بروشی
 نام خداوند یکتا خود را از تاریکیها
 آزاد نماید * دوست یعنی باشید نه خود
 یعنی * بگوای گمراهان پیک راست گو
 مردہ داد که دوست میاید اکنون

آمد چرا افسرده اید * آن پاک پوشیده
بی پرده آمد چرا پو مرده اید * آغاز
وانجام جنبش و آرام آشکار * امروز
آغاز در انجام و جنبش در آرام نمودار
این جنبش از گرمی گفتار پروردگار
در آفرینش هویداشده * هر که این
گرمی یافت بکوی دوست شتافت
و هر که نیافت بیفسرد افسردنی که
هر گز بونخاست * امروز مرد دانش
کسی است که آفرینش او را از یینش
باز نداشت و گفتار او را از کردار
دور ننمود * مرده کسی که از این

بادجانخش در این با مداد دلکش
 بیدار نشد و بسته مردی که کشاینده را
 نشناخت و در زندان آز سرگردان
 بماند ای بندگان هر که از این چشم
 چشید بزندگی پاینده رسید و هر که
 نتوشید از مردگان شمرده شد
 بگوای زشتکاران آز شمارا از شنیدن
 آواز بی نیاز دور نمود آز را بگذارید
 تارا ز کردگار بیایید * و او ما نشند
 آفتاب جهانتاب روشن و پدیدار است
 بگو ای نادانان گرفتاری ناگهان
 شمارا از پی * کوشش نمایید تا بگذرد

و بشما آسیب نرساند * اسم
 بزرگ خداوند که بزرگی
 آمده بشناسید * اوست
 داننده و دارنده
 و نگهبان

اَللّٰهُمَّ بُوْلَكَ اَمْرِصُ بُولَكَ

بکمال عجز و ابهال از تو مستلت
 مینهایم این عبد را از شر ناعقین حفظ
 فرمائی واز ظل سدره منتهی
 و صریو قلم أعلى محروم نسازی
 أشهد أن اليوم يومك والامر أمرك

(۳۱۲)

أَسْأَلُك بِصَرِاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَبِنَبَّاكَ
الْعَظِيمِ أَنْ تَوْيِدَنِي عَلَى مَا يُرْفَعُ بِهِ
أَمْرَكَ بَيْنَ عِبَادِكَ * إِنَّكَ أَنْتَ
الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ * لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ الْمُهِيمِنُ

الْقِيَوْم

بَنْتُ حَلَّةِ الْأَذْوَافِ وَجَنَاحِ

ای دوستان دریای جود در امواج
و آفتاب کرم در اشراق * امر و ز
روز ستایش است نه زمان آلایش
بگواید دوستان روان را از آلایش دنیا

پاک سازید * و بستایش دوست یکتا
 پردازید * روز زبان امروز است چه
 که مخصوص تنا خلق شده روز دیدار
 امروز است چه که محبوب پدیدار
 گشته * پر های محبت رحمن پر واژ
 نمائید که شاید بقرب معنوی فائز
 گردید اید وستا ان از هجران محزون
 مباشد روز شادی است وقت
 اندوه نه هر که بمحبت رحمن برخواست
 از ماست و هر که بغیر ما مشغول
 از اغیار محسوب * این است بیان
 رحمن * طوبی للسامعين

بگوای اهل امکان طمعت رحن
 میفرماید امروز روز گفتار نیست
 و هنگام انتظار نه * بینات ربانیه
 که از مشرق قلم احديه مشرق و ظاهر
 شده رفتار نمائید و عامل شوید *
 ای اهل دیار پروردگار دوست
 یکتا یحباب ظاهر و دست قدرت
 سبحانی از افق جیب یزدانی باهر *
 تا وقت باقی است بذ کرباقی مشغول
 شوید و بوجه ایزدی توجه نمائید *
 سبیل توجه را بقلب قرار فرمودیم
 زیرا که سبیل ظاهر منوع است *

ایدوستان ارض معرفت رحن
 خراب و ویران مشاهده شد *
 لذا زارع بالغ و حکیم حاذق
 فرستادیم تا اعراق فاسد و گیاههای
 لا یسمene را بتداییر کامله قطع نماید
 و با مطر اوامر اهیبه آن ارض را
 تربیت فرماید تا محل انبات نبات
 طبیه واشجار مثمره شود * این است
 مقصود از ارسال رسول و ارزاله کتب
 ایدوستان در صدد تربیت گمراهان
 و بیدانشان باشید که شاید نهایهای
 وجود انسانی بطراب ریبع رحمانی

مر سبز و خرم شوند * بگوش پاک
 ندام را بشنوید و بچشم پاک بافق
 و حیم توجه نمایید * بیدیده کسی که
 از این عطیه محروم ماند و بی بصر
 نفسی که مالک قدر را

نشناخت

الْهَنَاءُ مَحْظَى الْكَلَّا مَسْتَحْوِي الْكَلَّا

شهادت میدم بوحدائیت تو
 و فردائیت تو و بخششای قدیم
 و جدید تو * توئی آن کریمیکه امطار
 سحاب سهاه رجهت بر شریف

ووضیع باریده * واشرافات انوار
 افتتاب بخششت بر عاصی ومطیع
 تایدہ ای رحیمیکه ساذج رحمت
 بابت را ساجد وجوهر عنایت کعبه
 امرت را طائف * از توسعه مینهائیم
 فضل قدیمت را میطلبیم * وجود
 جدیدت را میجوئیم که بر مظاهر
 وجود رحم فرمائی واز فیوضات
 ایامت محروم نسازی * جمیع
 محتاج وفقیرند *

وانت الغنی الغالب

القدیر

الْمَكَافِعُ كَيْفَ يَعْلَمُونَ

توئی آن سلطانی که پیک کلمه ات
 وجود موجود کشت و توئی آذ کریغی
 که اعمال بند کان بخشش دامنع
 نمود و ظهورات جودت را
 باز نداشت * از تو سؤال مینهایم این
 عبد را فائز فرمائی با نجعه سبب
 نجاست در جمیع عوالم تو
 * توئی مقتدر و توانا
 و توئی عالم و دانا

الْهَادِي عَبْرَةُ الْمُنْجَوْكَلِ مُهْتَدِي

شهادت میدهم که تو بوصیف
 ممکنات معروف نشوی و باذکار
 موجودات موصوف نکردی
 ادریاکات عالم و عقول ام بساخت
 قدست علی ما ینبغی راه نیابد و پی
 نبرد * آیاچه خطا اهل مدینه اسما را
 از افق اعلایت منع نمود واز تقریب
 بیحر اعظمت محروم ساخت یک حرف
 از کتابت ام البيان و یک کله از آن
 موجود امکان * چه ناسبایی از عبادت
 ظاهر که کل را از شناسائیت باز داشتی

یک قطره از دریای رحمت نار جهنم را
 بیفسرد و یک چندوه از نار رحمت
 عالم را بر افروزد * ای عالم اکرچه
 غافلیم ولکن بکرمت متشبت
 واکرچه جاهلیم ببحر علمت متوجه
 توئی آن جوادی که کثر خطاطرا
 از عطا باز ندارد و اعراض اهل عالم
 نعمت را سد نماید * باب فضلت
 لازال مفتوح بوده شبیه از دریای
 رحمت کل را بطر از تقدیس منین
 فرماید ورشحی از بحر جودت تمام
 وجود را بغای حقیقی فائز نماید

ای ستار پرده برمدار لازال ظهورات
 کرمت عالم را احاطه نموده و انوار
 اسم اعظمت بر کل تاییده * بادت را
 از بدایع فضیلت محروم منا و اکاهی
 بخش تا پر وحدانیت کواهی دهند
 و شناسائی ده تا بدشتی بشتابند
 رجحت ممکنات را احاطه نموده
 و فضیلت کل را اخذ کرده از امواج
 بحر بخششت بمحور طاب و علم ظاهر
 هرجه هستی توئی * مادونت لا یق
 ذکر نه الا بالدخول فی ظلک والورود
 فی بساطک * در هر حال آمر زش

قدیمت را می‌طبایم و فضل حمیمت را
 می‌جوئیم * امید چنانز که نفسی را از
 فضلت می‌روم زیارتی و از طراز عدل
 والصف منع نهائی * توفی سلطان
 کرم و مالک عطا والمهین
 علی من فی الارض
 والسماء

لَهُ الْكَبُورُ لِنَانِ الْكَافِرُونَ كَذَلِكَ

بیجه لسان ترا شکر نمایم غافل
 بودم اکاهم فرمودی * معرض بودم
 بر اقبال تایید نمودی * مرده بودم

از آب حیات زندگی بخشیدی پر مرد
 بودم از کوثر بیان که از قلم رحمت
 جاری شده تازگی عطا کردی *
 پروردگارا وجود کل از جودت
 موجود از بحر کرمت محروم مفرما
 واژ دریای رحمت منع مکن * در
 هر حال توفیق و تایید میطابم و از سماه
 فضل بخشش قدیمت را سائلم * توئی
 مالک عطا و سلطان ملکوت بقا

الله أنتَ ربُّ الْكَوَافِرِ إِنَّا لَنَا بِحُجَّةٍ

توئی آن سلطانیکه سلاطین عالم

زد اسمی از اسمایت خاضع و خاشع
 ای کریم کرمت عالم را احاطه نموده
 و رحمت سبقت کرفته * تو ا قسم
 مید هم بکلمه علیا واقتدار قلم اعلی که
 این عبد را مؤید فرمائی بر آنچه لا یق
 ایام تو است * غریبی اراده وطن اعلی
 نموده و قاصدی قصد خایت قصوی
 کرده * اور امدد فرما تا بر خدمت
 قیام نماید و با منتشار اوامر و احکامت
 مشغول کردد * ای کریم این فقیر را
 از بحر غنایت محروم نمای و این مسکین را
 در ظل رحمت مقرده که شاید

از تفخیمات و حی تازه شود و بمحیات
 ابدی فائز کردد * توئی قادر و توانا
 و توئی عالم و دانان * لا اله الا
 انت العلي الاعلى

الله اکبر لا اله الا الله لا يكفي مثلكم

جانها از تو و اقتدارها در قبضه
 قدرت تو هر که را بلند کنی از ملک
 بکذرد و بعقام «ور فعناده مکانا علیما»
 رسید و شرکه را بیندازی از خاک
 پست تو بلکه هیچ ازا و بهتر *
 پروردگارا با تباہ کاری و کناه کاری

و عدم پرهیز کاری مقدمه صدق
 میطلبیم ولقای ملیک مقتدر میجوئیم
 امر امر توست و حکم آن تو و عالم قدرت
 زیر فرمان تو * هرجه کنی عدل
 صرفست بل فضل محض * یک تجلی
 از تجلیات اسم رحمان رسم عصیان را
 از جهان برآورد نماید * و یک
 ذیم از نسائم یوم ظهورت عالم را
 بخلمت قازه منین فرماید * ای تو انا
 نا تو انا نرا تو انانی بخش و مردکان را
 زندگی عطا فرمائاید تو ایا بند
 و بدر یای آکاهیت راه یا بند و برو

امرت مستقیم مانند * اکراز لغات
 مختلفه عالم عرف ثنای تو متضوع
 شود همه محبوب جان و مقصود
 روان * چه تازی چه فارسی
 اکراز آن محروم ماند قابل ذکر نه چه
 الفاظ چه معانی * ای پرورد کاراز تو
 میطلبیم کل را راه نمائی و هدایت
 فرمائی * توئی قادر و توانا
 و عالم و بینا



هر آگاهی بیکنایت گواهی داده

توئی از توانائی که جودت وجود را
 موجود فرمود * و خطای عباد
 عطایت را باز نداشت * ای گریم
 از مطلع نورت منور نما واز مشرق
 غنایت ژروت حقیقی بخش * توئی
 بخشند و توانا *

* یا حسین بکو *

پرورد گارا توئی پادشاهی که
 امرت را جنود عالم منع ننمود *
 و سلطوت اعم از اقتدارت
 باز نداشت * توئی آن کریم که عصیان
 اهل امکان ملکوت غفرانت را

منع نمود * رحیت بثابه^{*} غیث
 ها طال بر عاصی ومطیع نازل *
 ای رحیم بند کانت را از دریای
 بخشش منع ها و محروم
 مساز * توئی بخششده
 و هربان

اللهم من عصيْ بِوْكَ

از توأم و بتو امدم قلم را بنور
 معرفت منیر فر ما توئی مقتدری که
 قدرت عالم و ام از اقتدارت باز نداشت
 از یک اشراق از نیر کرمت دریاهای

کرم ظاهر واز یک تجلی از نیرجودت
 عالم وجود موجود * ای پروردگار
 آنچه لا یق ایامت نیست اخذ نمای و آنچه
 قابل است عطا فرما توئی آن بخشندۀ
 که بخشش محدود بحدود نه * عباد
 توئیم ترا میجوئیم واز تو
 میطلبیم * توئی فضال
 و توئی بخشندۀ

اَللّٰهُمَّ اسْعِنْنَا مَسْجِدَنَا وَلَا

شهادت میدهد عبد تو بوحدانیت
 تو وفردانیت تو واز بدايع فضلت

مسئلت مینماید انجه را که سزاوار
 بخشش تواست وظمه ور و پروزش
 از دفتر عالم محول شود * سحاب او هام
 او راست نماید و غمام ظنون او را
 از اشراق باز ندارد ای کریم هر صاحب
 بصر و سمعی بر کرمت شهادت داده
 و بو سبقت رحمت کواه * عبادت را
 از دریای شناسائی محروم منها واز
 انوار وجه ظهور منع مفرما * تونی
 بخششنده و مهر بان * لا اله
 الا أنت العزيز المنان

.....

اللهم إني أسألك مسامحة وبحيل عن اياتك

تو ذکر میخایم و بحبل عنایت
 متهمک و بذیل رحمت مشتم
 از تو آمرزش قدیمت را میطلبم و فضل
 عیمت را میجویم * اسألک بآنوار
 آنبیائک و رسالک اذ تؤیدنی على
 ذکرک و ثنائک والعمل بما
 امرتني به في كتابک * انک
 انت المقدر على ماشاء
 * لا اله الا انت

الغفور الكريم

«بنام خداوند یگتا»

الله اکبر کیم کان حبیب

شهادت میدهم بوحدانیت و فردانیت
 تو و باینکه از برای تو شبه و مشبی
 نبوده و نیست جودت عالم وجود را
 موجود فرمود و کرمت ام را با اسم
 اعظم راه نمود * بعضی بواسوس خناس
 از دریای رحمت محروم کشند
 و برخی از تجلیات افتاب حقیقت
 منور شدند * ای کریم از تو آمرزش
 قدیمت را می طلبم و رحمت عجیبت را

میخویم این عید را حفظ نما از شباهات
 نفو سیکه اعراض نمود داند و از دریای
 علمت ممنوعند * الہی الہی احفظ
 عبدک بمحودک و کرمک من شر
 اعدائک الذين نقضوا بهدک و میثاقك
 ای رب لا تمنعني عن رحیقک المختوم
 ثم أیدنی على الاستقامة الكبرى
 لئلا تمنعني عمام عبدک عن
 التقرب اليک * انک انت
 المقتدر على ما تشاء وفي
 قبضتك زمام من في
 السموات والارضين

اللَّهُمَّ إِنِّي أَنْعَمْتُ عَلَيَّ مِنْ حُكْمِكَ وَلَا أُحْبِبُ إِلَّا فِيمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ

وجهم بانوار وجهت متوجه وقلبه
 بشطر عنایت مقبل واز تو میطابیم
 عطاه قدیعت و بخشش جدیدت را
 توئی ان توانائی که پیش کله اسماں
 وزمین را خلق نمودی و مظاهر قوت
 وقدرت و عظمت و فضل وجود
 و کرمت قرار فرمودی تا صاحبان
 بصر آثار قدرت و عظمت را در کل
 اشیاء ملاحظه نمایند * و بر بزرگیت
 کواهی دهنند * ای خدا فقیر را از باب

غنايت محروم منها واز دريای بخشش
منع مکن * توئي صاحب عطا
و قادر و توانا والمهيمن
علي الاسماء

الله يحييكم بليلة

جودت وجود را هستی بخشدید
و موجود نمود * از دریای رحمت
محروم شد * این مظلومان را در ظل
سدره عدلت ماوی ده و فقیران را
بحر غنایت راه نمای * توئی مالک
جود و سلطان عطا

اَللّٰهُمَّ بِسْمِكَ وَلِنَعْلَمُ اَنَّكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَالْحَمْدُ

از تو میظاجم تأیید فرمائی و توفیق
عطای کنی تا با نجه سزاوار ایام توست
عمل نعایم و قابل جود و کرم توست
مشغول کردم * ای کریم غافل از رابحر
اکاهی راه نهاد و کنیزانت را بآنوار
اسمت منور فرما و با عمال طیبه
طاهره و اخلاق صرضیه مؤید دار
لک الحمد والثناء ولک الفضل والعطاء
این نعله فازیه را بسرادق عرفان

راه نمودی و در ظل خباء مجده
ماوی دادی * توئی بخشندۀ
و توانا و دانا و بینا

اللهُ أَكْبَرُ كَمْ يَحْكُمُ بِنَارٍ

بیک کلمه از کلمات علیا ارض و سما را
خلق فرمودی و بیک قطره از دریای
جودت وجود را موجود نمودی
توئی مقتدری که قوت و قدرت
جبابرۀ ارض و فراعنه بلاد ترا از
اراده منع ننمود * ای کریم فقیری
پهابت توجه نموده و ضعیفی بحسبی

اقتدارت تسلیک جسته از تو کرم
 قدیمت را میطلبد و عفو جدیدت را
 سائل و آمیل او را از دریای فضات
 محروم منما واز کوثر زندگانی ابدی
 ممنوع مساز * توئی قادر و توانا
 ای پروردگار ذرات عالم بر غنایت
 کواهند و بر فضات مقر و معترف
 ایا مثل تو غنی مثل منی فقیر را
 محروم مینماید حاشا و کلا * اشهد
 ویشهد کل الاشیاء بآنک
 آنت اَ کرم الْ اَ کرمین
 و اَ رحم الراحِمین

لَهَا بَنِي اَكْمَانَ حَمَّامَةَ الْكَافِ

له عباد تو اند واز کلمه تو از عدم
 بوجود آمدند و معتبر فند ب فقر خود
 و غنای تو وجه خود و علم تو وضع
 خود و اقتدار تو و عجز خود و سلطان
 تو * ای کریم مارا ازا مطار سماه رحمت
 محروم منا واز امواج بحر کرمت
 منع مکن * این نهایی وجود بید
 عنایت تو غرس شده حال وقت ترقی
 وندو است و منتظر نیسان عنایت تو
 ور بیع مکرمت تو بوده وهست

اراب و وجعلنا من الماء كل شيء
 حی ، مارا منع منها آثار کرمت
 از قبل در دانی و ذا صی و مطیع و عاصی
 مشاهده شد و حال موجود و مشهود
 پس برهان ثابت شد کرمت محدود
 نبوده و عفوت توقف نکرده
 وجودت از موجودات منع نشده
 در هر حال آثار فضل بی منتها است
 با بصار عدل و انصاف مشاهده شده
 و میشود * نزد بحر غفران عصیان این
 عباد مذکور نه و در عرصه نروت
 و غنا فقر و احتیاج این عباد را

مقداری نه از بدایع عطایت میطلبیم
 و دست رجایبارکاه عظمت بلند
 عوده ایم * ای غفار از ما بجودت
 در کذر * وای ستار بکرمت
 سترنما * وای فضال فضات را باز
 مدار * مجرمین ولکن از تو ایم
 محروم منا * بعیدیم ولکن بساط
 فربت را آمل وسائلیم مارا منع
 مکن * توئی راه نما و صاحب
 عطا * لا اله الا انت رب
 العرش والثری و مالک
 الآخرة والاولی

اللَّهُمَّ إِنِّي بُوَدْتُ مِنْ حَصْرِكَ

فقیری از فقراء قصد بحر عطاء نموده
 و جاهلی از جهله بتجاذبات افتاب علمت
 توجه کرده سؤال میکنم تو ابد مائیکه
 در راه تو در ایران ریخته شد
 و بنفوسيکه سلطوت ظالمین و ظلم
 هشترکین ایشانرا از توجه بتو منع
 ننمود واز تقرب باز نداشت اینکه
 کنیز خود را از نعاق ناعقین و شبهات
 مریبین حفظ فرمائی و در ظل قباب
 اسم کریم مأوى دهی * توئی قادر

بِرَّ كُلِّ وْ مُهِيمِنٍ بِرَّ كُلِّ * اشْهَدْ
 وَأَشْهَدْ الْأَشْيَاءَ كُلُّهَا بِأَنْكَ
 أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُكَبِّرِ بِوَكْلَةِ الْمُكَبِّرِ

حمد و شنا سزاوار تو است چه که
 از مشتی تراب خلق را خلق فرمودی
 و کوهر بینش و دانش عطا نمودی
 ای کریم از تو میطلبیم انجه را که
 سبب حیات ابدی وزندگی
 سرمدیست ما را محروم منا وجود
 از جودت موجود او را از طراز

عنایت منع مفرما و کل را بتجیبات
 اوار نیر توحید منور کر دان
 لک الامر فی المبدأ و المعاد
 ولک الحکم یا مالک
 الایجاد و مالک
 العباد

لَا اکنکه لَا میخواهم کنکه

تو آکاهی و دانانی این عباد ثالی
 محبت را در خزانی افتد و قلوب
 باسمت حفظ نمودند * حال از تو
 میطلبیم و مسئلت میهمائیم مارا از

سارقین و خائنین حرامت نما و حفظ
فرماد توئی قادر و توانا *

* بکو ای آقا من و مولای من *

* واله من و پدید آور نده من *

سؤال میکنم از دریای بخشش تو که
این نهال نورسته در بوستان محبت
خود را از کوثر حیوان بنوشان
واز اریاح خریف حفظش نما * توئی
توانو توئی دانا * ای خدای من بتو
دو آوردم و ترا ذکر میگایم و عبارتی
اسمت از دونت فارغ و از ادم * ای خدا
بتوناظریم واز تو میطلبیم ظاهر کن

از ما آنچه را که سزاوار تو و ایام
 تو است * توئی عطا کننده
 و بخشندۀ

لایحه سکونت آنچه میخواهیم

کو اهی میدهم بوحدانیت و فردانیت
 تو و از تو میظلم ازچه را که بدوام
 ملک و ملکوت باقی و پاینده است
 توئی مالک ملکوت و سلطان غیب
 و شهود * ای پروردگار مسکینی بحر
 غنایت توجه نموده و سائلی بذیل
 کرمت اقبال کرده اورا محروم منا

توئی از فضایی که ذرات کائنات برو
 فصلت کواهی داده توئی از بخشندۀ
 که جمیع ممکنات بر بخشش اعتراف
 نموده این بندۀ از کل گذشته و بحال
 جود واذیال کرمت تمسک و تثبت
 جسته و در جمیع احوال پتو ناظر
 و ترا شاکر * اکر اجابت فرمائی
 محمودی درامر * واکر رد نمائی
 مطاعی در حکم * توئی از مقندری
 که کل زد ظهورش عاجز و قاصر
 مشاهده شوند * ای کریم این عبد را
 بخود و امکنار توئی قادر و توانا

و مالک جود و عطا

لَلَّهُمَّ لَلَّهُمَّ

این عبد را از شر نفس و هوی حفظ
 فرماد و بنور بز و تقوی صریح داره
 ای مالک من مملوکت تو را ذکر
 مینماید و لازال بصرش منتظر عنایات
 لا نهایه تو بوده و هست * پس باز کن
 باب رحمت را و قسمتی عطا فرماین
 عبد متهمکت را * از بیک کله علیا
 عالم وجود را موجود فرمودی
 و با انواع مائده و نعمت و آلاء لانحصی

مزین داشتی * توئی بخشندہ
و توانا * لا الہ الا انت

العلی الابعی

إِنَّمَا يُنْهَا كَلَّا إِنَّمَا يُنْهَا مُصْرِفَهَا

بتوامده ام واز تو میطامم انجه را
که سبب بخشش تو است * توئی بحر
جود و مالک وجود * لازال حافظت
علت ظهور بخشش و عطا * عباد
خود را محروم منا واز بساط قدس
و قرب منع مفرما * توئی بخشندہ
و مهر باز * لا الہ الا انت العزیز المذان

پر و نیز کار لعنه نان بر پا کردند همانا اذل اکبر شد

حمد و ثنا و شکر و بها ترا سزاست
 که کنج شناسائی را در دل و دیمه
 کذار دی و لطیفه وجود را از اب و کل
 برانگیختی * توئی تو افایی که قوت
 و شوکت عباد ترا ضعیف ننمود
 ولشکر غفلت و عسکر غرور
 و تروت ترا از اراده باز نداشت
 در حینی که سهام ضعیفه و باغضا
 از جمیع جهات طیار باستقامت تمام
 قائم و بما ینبغی قائل * ظلم فرعونه ترا

از کفتار منع نکرد و آه-ز جنابه
 از ارادهٔ خالبه منع نساخت * ای
 پوردکار دستور انواراه نما و بجنود
 دانائی و علم لدنی مدد بخش شاید عباد
 ترا بواه راست و خبر بزرگ بشارت
 دهنده و فائز نمایند * ای کریم نورت
 ساطع و امرت غالب و حکمت نافذ
 اولیائت را از دریایی بخششت محروم
 مساز و از برای هریک از قلم عنایت
 انجویه الیوم سزاوار فضل توست
 صر قوم نما و مقدر فرما * توئی تو انا
 و توئی دانا و بینا * ای پوردکار

دستور از را آکاه نما تا با کاهی خود
 غافلین را آکاه نمایند و کراها نرا
 برآه ارنند تا کل در غل قباب عظمت
 و سدره رحمت جمع شوند و بشنوند
 انجو^ه را که قوه^ه سامعه از برای آن
 بظهو^ر آمده و مشاهده نمایند
 انجو^ه را که قوه^ه باصره از برای
 آن موجود کشته
 اصر امر تو و جانها
 قربان تو *

.....

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

* الاعظَمُ الْعَلِيُّ الْاَبَهِ *

الٰهٰ مَفْعُودًا مَحْبُوبًا کَرِيمًا رَحِيمًا
 توْنی آن عَلِیْمِیکه هیچ امری از تو
 مستور نبوده و نخواهد بود و توْنی
 آن خیری که از اسرار قلوب و نفوس
 و صدوار اکاه بوده و خواهی بود
 هر عمل پاکی بعنایه نور بتور ارجع
 ارادهات خالک را از افلاک بکذراند
 و سطوتت صخره صهارا آب نماید

ای خداوند دانا عبده ضیافت ترا
 اراده نموده ازا و پذیر و قبولش
 فرما * توئی کریمیکه احده از اولین
 و آخرین از اسماء فضات محروم
 بر نکشت * این خدمت را از عبده
 محمد قبل حمه بن بطریز قبول مزین
 فرما * توئی همین بر حمه اشیاء
 و محیط بر ارض و سما * لا اله
 الا أنت الفضال

الکریم

**لِلَّهِمَّ إِنِّي
أَنْعُوذُ بِكَ**

سراج امرت را بدهن حکمت بو
 افروختی از اریاح مختلفه حفظش نما
 سراج از توز جاج از تو اسباب اسماز
 وزمین دو قبضه قدرت تو * اُمرارا
 عدل عنایت فرما و نلمارا الصاف
 توئی ان مقتدریکه بحرکت قلم امر
 میره مترا نصرت فرمودی واولیارا
 راه نمودی * توئی مالک قدرت
 و ملیک اقتدار * لا الہ الا
 انت العزیز المختار

این مظلوم عوض کل استغفار
مینماید و یقول

الهی الهی اولیای خود را حفظ فرما
توئی آن کریمکه عفوت عالم را
احاطه نموده * بر عبادت رحم فرما
و تأیید نعابر اهمال و اخلاق و اقوالیکه
لا یق ایام توست * بیک کلمه علیا بحر
بخشت موّاج و بیک اشراق نیر
امر افتتاب جود و غفران ظاهر
و هویدا * الله بندگان تواند و بامید
کرمت زنده اند * دست قدرت
از جیب قوت بار و این تقوس

در گل مانده ز آنجات ده * توئی
 مالک اراده و سلطان جود
 لا اله الا انت العزيز
 الوهاب

اَللّٰهُمَّ اسْجُنْهُ كَمَا اسْتَجْنَنْتَكَ

قدرت و اقدر عباد منع ننمود
 امرت را بقلم نصرت نمودی و باسم
 اعظم دعوت فرمودی * از فضل عظیم
 و کرم عہیمت مستلت مینمایم این
 عبادران از شر ناعقین حفظ فرمائی
 که شاید مثل حزب قبل باوهام

لوده نشويم * اي قد ير مقبلين را
از کاس یقين قسمت شطا فرما
واز انوار نير ايقان محروم
منها * انك انت المقتدر

العام المكرم

*بکو ای الله من ومحبوب من)
(وسید من وسند من)
و مقصود من *

شُدَتْ مِيدَهَدْ جَانْ وَرْوَانْ وَلْسَانْ
بَاينَكَهْ رَاحدْ بُودَهْ وَشَبَهْ وَمَثَلْ بَرَائِي
تُو نَبُودَدْ وَنَخْواهَدْ بُودْ * جَيْعَ أَلَـنْ
ازْ وَصَفَتْ عَاجَزْ وَجَيْعَ قَلُوبْ اَزْ

عرفان ت قاصر بوده و خواهید بود
 ای پرورد کارمن عجز و فقر و فنای
 کنیز خود را مشاهده مینهای * این
 سائلی است اراده باب تو نموده
 و فقیری است قصد دریای غنای
 تو کرده * سؤال مینهایم ترا بدربای
 بخشش تو و افتتاب عنایت و سمهاء
 فضل تو که مقدار فرمائی از قلم
 اعلی از برای این امه
 خود انجه سزاوار
 بزرگی نوست

مَوَالِيْنَ اَصْلَفُوا لِحَيَّا

* الْهَا كَرِيمًا رَحِيمًا *

بتو توجه نموددام و بمحبل عنایت
 متمشکم و بذیل کرمت متشبت * توئی
 ان کریمی که یکقطره از دریای
 غفران عصیان هالمیازرا محو نماید
 و یک کلمه از فم عنایت اب حیوان
 پر اهل امکان مبذول دارد * ای
 بخشندۀ یکتا عبدت را محروم
 نمای و از بحر رحمت قسمتی عطا نمای
 و از دریای جودت نصیبی مقدر فرما

السن عالم قابل ذكرت نه وأفندت اعم
 لایق ادراك هستیت نه * هستی تو
 ورای ادرالله عقول و فوق عرفان
 نفوس بوده وهست * بکمال عجز
 و ابهال بخشش قدیمت را میطلبم
 و فضل حمیمت را میجویم * تو دانا
 واکاهی * بذکرت زنده ام وبامید
 لقایت موجود و پاینده ان کن که
 مزاور بخشش توست نه لایق ذکر
 و ثنای من * لا اله الا انت الغفور
 الکریم * الحمد لله انت

مقصود القاصدین

الْكَلْمَةُ كَيْفَيَّةُ حِجَّةِ الْمَلَكِ

ای نست بصر من امام وجه تو واز تو
 می طلبید از چه را که سزاوار بخشش
 توست و عرض مینماید ای خدا مرآ
 از برای مشاهده خلق نمودی * از تو
 می طلبم مرآ محروم مفرمائی وای نست
 سمع من و عرض می کند مرآ از برای
 اصغا از عدم بوجود آوردی * ای
 کریم مرآ از اصفا محروم مفرما * جمیع
 موجودات ببخشت کو اهند مشتی
 فقراء امام ملکوت غنایت حاضر

(۳۶۵)

و جمی عاصی امام امواج بحر غفران
فاسم فضل بی منتهایت را آمل و سائلند
ای پروردکار کرمت عات طمع شده
وجودت سبب ابرام * عبادت را
محروم مفر ماهم بخش و هم بی امرز
و هم عطا نما * توئی قادر و تو انا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
اللّٰهُمَّ إِنِّي بِكَ بَشِّحْنَاهُ وَكُوْنَاهُ

* (ای خدای من و مالک من)

(ودوست من و محبوب جان)

« وروان من »

چکونه از عهده شکرت تو برایم

در بحر غفلت و نادائی مستغرق بودم
 لسان فضات مرا ندانمود و ید عنایت
 مرا اخذ کرد * ای پروردگار من غفلت
 من بمقامی رسید که مرا از فرات عذب
 یهین محروم ساخت و بهاء صدید
 ظنون را نمود * از ذکرت غافل شدم
 و تو از من غافل نشدی * از حبت
 نخود بودم و نار عنایت تو مشتعل
 بکدام وجه بتو توجه نمایم و بچه
 لسان ترا بخوانم خیجات و افعال مرا
 فرو کرفته واز جمیع جهات مایوس
 ساخته * ولکن ای پروردگار من

و مقصود من و مولای من شنیده ام
 که فرموده امروز روزیست که
 اکریکبار نفسی از روی صدق (رب
 ارنی) کوید از ملکوت بیان (النظر
 ترانی) استماع نماید و از این کله مبارکه
 عالیه مقام امروز معلوم و واضح است
 و همچنین فرموده اکر نفسی از اول
 لا اول از جمیع اعمال حسنی محروم
 مانده باشد الیوم تدارک آن ممکن است
 پس که دریای غفران در امکان
 ظاهر و اسما بخشش صرتفع سؤال
 میکنم از تو بحرمت این روز مبارک

که مصدر و مطلع ایام است صرا
 بر ضای خود موافق بداری وبطر از
 قبول مزین نعائی * ای رب انا المسکین
 و عندك بحر الغناء * وانا الجاهل
 و عندك كنوز العلی والمرفان
 وانا البعید وانك انت
 المقدر المتعال

القريب

اَللّٰهُمَّ حِبْرُونَكَ

این نهالیست تو غرس نودی از امطار
 سحاب رحمت آشده * تونی ان کریمی

که عصیان عالم را از کرم منع نمود
 و از بدایع فضلت بازنداشت توئی که
 جودت وجود را وجود فرمود
 و بافق اعلی راه نمود * عبادت را
 از صراط مستقیمت منع
 مفرما * توئی قادر
 و توانا

* (الهَا كرِيمًا رَّحِيمًا)

ایا از برای عالم سمع و بهر عطا
 فرمودی و یا انکه محروم داشتی
 از تو سؤال مینایم بعزت و عظمت
 وجود و کرمت که انجه عطا فرمودی

ظاهر نهانی تا ذممت بر عالمیان
 هویدا کردد و اشرافات انوار نیز
 جود جمیع وجود را منور فرماید
 قسم بذات مقدس است اکرب دوام ملک
 و ملکوت اظهار نداری در بخشش
 و عطایت از برای وجود ریای حاصل
 نه * غناء آن تو و فقراء بباب تو * اکر
 عطا فرمائی شاکریم * واکر محروم
 نمائی حامد و صابریم ای پروردگار
 از ارادهات بوجود دامدیم و بتودریوم
 تو راجع کشیم این خادم سائل و آمل
 عبادت را از امواج بمحروم عطایت منع

مفر ما و کل را بطر از جود و بخشش
منین نما * انك انت المقتدر
العزيز الحميد

* در مقام مناجاة و ابهال *

(با غنی متعال بانیکلمه)

« ناطق شو »

يا محبوبی و مقصودی و غایة آمالی
مشاهده مینهائی این عید فانیرا که
بتو توجهه خود واز تو کونو باقی
طلبیده عنایت فرما انجه سزاوار
بزرگی قوت ولایق ایام تو * سؤال
میکنم ترا باسم اعظم که حججات

عباد را خرق نمائی و باب رحمت را
 برایشان بنمائی و بکشائی نمایین را
 بید شفقت و لطف بیدار نمائی
 و غافلین را بسذاء بزم لطیف آکاه
 ساز تا کل بتو توجه کنند و بتو
 اقبال نمایند * ای رب لا تحر مهم عن
 فیوضات سعادت رحمتک و نسام
 و بیع الفضل فی ایامک * اشهد ان
 رحمتک سبقت الکائنات و عنایتک
 احاطت من فی الارضین
 والسموات * لا اله الا انت
 الغفور الکریم

اللَّهُمَّ اكْفُنْ لِكَ مَسْأَلَةَ حَوْلَنَا

این مشت خاکرا از اهتزاز کلمه مبارکه
 منع همها واز حرارت محبت محروم
 مساز دریاهای عالم بورحمت محیطه اات
 شاهد و کواه و اسماهها بر رفت
 و عظمت مقر و معترف * ای دریای
 کرم قطره بشطرت توجه نموده واي
 افتتاب جود وجود جودت را طالب
 کرده هستيت مقدس از دليل
 و برهاي واستواره بعرش منزه
 از ذكر و بيان * رجای افئده و قلوب

وارتفاع ایادی نفوس بر بخشش
 کو اهیست صادق و شاهدیست ناطق
 چه که اکر کرم نبود دست ارتفاع را
 نیاموخت تراب چه وارتفاع چه ای
 کریم نیر رحمت از آفق هرشی ظاهر
 و نجم عطایت از هر شتری ساطع
 محتاجان با بت عطایت را میطلبند
 و عشاق رویت لقایت را چون خلق
 از تو و امید مکنونه قلب از تو
 سزاوارانکه امام وجوه اغیار
 محروم کویت را بطراز جدیدی
 مزین نمائی و باسم بدیعی فائز فرمائی

توئی انکه از اراده ات ارادات عالم
 ظاهر و از مشیت مشیات ام ناقد
 رجا از قلوب طالبانت قطع نشده
 و نمیشود * کواه آینه مقام کله مبارکه
 (لا تقنطوا) ای کریم عبادت در بحر
 نفس و هوی مشاهده میشوند *
 نجات را آمل * و بخشش‌های قدیمت را
 سائل * توئی قادر و توانا
 و معین و دانا



لَهْوَنْ لَلَّهُ

ای بکم اصحاب نار باش و اهل زیام باش
 کافر باش و ما مگر مباش * در میخانه
 ساکن شو و در کوچه تزویر مرد
 از خدا پرس و از ملا مترس سر بدده
 و دل مده * زیر سنگ قرار کیر و در
 سایه تخت الحناک مأوى مکیر اینست
 آوازهای نی قدسی و نعمات بلبل
 فردوسی که جسد های فانیرا جانی

بنخشد و جسم ترابی را روان روح
 مسیحی دهد و نور الہی بنخشد
 و بحرف عالم فانیرا بملک
 باقی کشد (۱۵۲)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
 لِلّٰهِ الْكَبِيرِ يَعْزِيزُ الْقَوْمَيْنَ

ای کنیزه من باین بیان که
 از مشرق فم رحمن

اشراق نموده

ناطق باش (۱۵۲)

ای پروردگار من و یکتا خداوند
 پیمانند من شهادت میدهم یکتائی تو

و باینکه از برای تو وزیر و معینی
 نبوده و نیست لم یزل یکتابوده ولا
 یزال خواهی بود * اینخدای من
 و محبوب جان من امروز روزیست
 که فرات رحمت جاری و آفتاب کرم
 مشرق و سهاء عنایت مرتفع است
 قسم میدهم تو با اسم ستارت که آنچه
 بغیر رضای تو عمل شده ستر فرمائی
 و با اسم غفورت از ما در گذری
 و بخلع غفران عباد و اماء خود را
 صرین داری * ای محبوب من
 و مقصود من مشاهده مینهائی کنیز

خود را که بتو توجه نموده و بنار
 محبات مشتعل گشته و به بی نیازی
 تو تمک جسته و دستهای رجا را بشطر
 تو بلند نموده * عطا فرما آنچه را که
 سزاوار تو است * ای پور دگار من
 در این روز مبارک کنیزان خود را
 محروم مفرما و از قلم اعلی اجر لقا
 از برای کل ثبت نما * توئی
 مقتدر و قوانا و توئی
 بینا و دانا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَزْوَجُ وَلِمَنِ الْذِي فَرَقَ

نخستین کفتار کرد کارایندت باشد؛
 پاک از خواهش و آلایش و دل پاکیزه
 از رنگهای آفرینش پیش دانما و بینا
 و توانا بیاید و آنچه سزاوار روز
 اوست بیارید امروز روز دیدار است
 چه که یزدان بپرده پدیدار و آشکار
 بمحاجن پاک بستایید شاید برسید و بازیچه
 سزاوار است پی بپرید * ار آب پرهیز
 کاری خود را از آز و گردار های
 ناشایسته پاک نماید تا راز روز

ب نیاز را بیاید روشنی نخستین در
 روز پسین پدیده اور بسی چیز دیده اردست
 دهدورستکاری پدیده ار شود پاکی
 دل و دیده و پاکی کوش از آنچه
 شنیده * بکواید وستان راه نما آمد
 کفتارش از گفتارها پدیده ار
 و راهش میان را همان نموده ار * راه راه
 اوست بیاید و گفتار کفتار اوست
 بشنوید * امر روز اب و بخشش یزدان
 میپارد و خورشید دانائی روشنی
 میبخشد و بخود راه مینماید جوانمرد
 آنکه راههای کان را کذاشت

و راه خدا کرفت * ایدوستان دست
 تو ای زیلان پردهای کان را درید
 تا چشم به بیند و کوش از شنیدن
 باز نمایند امر وز زوز شنیدن است
 بشنوید کفتار دوست یکتارا
 و بازجه سزاوار احتم رفتار نماید
 از کفتار پارسی بکفتار فازی آغاز
 نمودیم * يا ایها الم قبل اسمع النداء انه
 ارتقى في سجن عکاء و يدع العباد
 الى الله مالك الایجاد تفكير فيما ظاهر
 لترى مالا رأت عين الابداع ان ربك
 هو العزيز الفضال * ايها ان ينعمك ما

في العالم عن مالك القدموس الطعن
 ومظاهرها وأوهامها مشارقها مقبلًا
 إلى الله مالك المبدئ والمآب هذا يوم
 البصر لأن المنظر الأكبر تشرف
 بانوار ظهور مالك القدر الذي أتي
 من سماء البيان باللحمة والبرهان
 وهذا يوم السمع قادر تفع فيه صرير
 القلم الأعلى بين الأرض والسماء * أسمع
 وقل لك الحمد يا مقصود العالم ولك
 الثناء يا مالك الرقاب *
 (يا أيها السائل) اسرور نور ناطق
 ونار متكلم وخور شيد حقيقي

مشرق * جهد نما شاید ظائز شوی
 بانججه سزاوار یوم الله است * اگر
 در انججه ظاهر شده تفکر نمائی
 خود را غنی و مستغنى از سؤال
 مشاهده کنی حق مقدس است
 از ظنون واوهام و مشیت وارد
 ایام * با علم یافصل مایشه و رایه
 بحکم مایرید آمدہ حجه و برہان
 فوق مقامات اهل امکان ظاهر
 فرموده آیاتش در کتب وزبر والواح
 موجود و مشهود و بینائش در سور
 ملوك و رئیس ظاهر و هویدا * لیس

لاحد ان يجرب الرب انه يتحقق
 العباد كيف يشاء « اكر في الحقيقة
 بصر الصاف در انجه ذكر نعوديم
 مشاهده نمائی و بسمع عدل اصفا کنی
 بكلمه مبارکه رجعت اليك يا مولی
 العالم منقطعا عن الام ناطق شوی
 بشنو ندای مظلوم را قدم از مقامات
 وظنو ن واوهام اهل امکان بردار
 و بر لامکان کذار لسمع تفردات
 طیور العرش و تغییات عنادل العرفان
 على اعلى الاغصان » نسأل الله ان
 يؤیدك ويوفقك على ما يحب ويرضى

انه مولى الورى ورب العرش والثرى
 لا اله الا هو الفرد الواحد العليم
الحكيم * اذا اخذك جذب البيان
 من الافق الاعلى قل الهى الهى اشهد
 بوحدانيتك وفردا نيتك وبعزك
 وعظمتك وسلطانك انا عبدك وابن
 عبدك قد اقيمت اليك منقطعاً عن
 دونك وراجياً بدائم فضلك اسألك
 بأمطار سحاب سماء كرمك وبامرار
 كتابك ان تؤيدني على ما تحب
 وترضى * اي رب هذا عبد اعرض عن
 الاوهام مقبلة الى أفق اليقان وقام

لدى باب فضلك وقوض الامور اليك
 وتوكل عليك فافعل به ما ينفعي لسماه
 جودك وبحركتك انك انت المقدر
 العليم الحكم * أشهد يا الهى بانك
 اعلم بي مني * قدر لي ما يقربني اليك
 وينفعني في الآخرة والاولى * انك
 انت مولى الوري وفي قبضتك زمام
 الفضل والعطاء * لا اله الا انت القطال
 الكريم * البهاء على اهل البهاء الذين
 ما منعتهم ضوضاء الام عن هالك
 القدم * قاما و قالوا الله ربنا

ورب العرش العظيم

لهم من سمعك لشأوا حكمك وليأتوا

قد حضر لدى المظلوم كتاب أحد
من السادات الذين أقبلوا إلى الله
وسمعوا وأجابوا بِرَبِّهِمْ المشفق البارِّ
كل در منظر اکبر مذکور ند وازحق
میطلیم جمیع را مؤید فرماید برانججه
سبب ذکر دائمی است *

* واینکه در بارهُ اتحاد سؤال
نمودید * اتحاد در رتبهٔ اولیه اتحاد
در دین است واین اتحاد لازمال سبب
نصرت امر اله در قرون واعصار بوده
واجتماع سیف معنوی الهی است

* مثلاً حال اکر دولتی ملاحظه نماید
 اکثری از اهل مملکت اش خرق حجاب
 نموده‌اند و بافق ظهور الهی اقبال
 کرده‌اند ساکت شود و انجه کفته
 شود بشنود و هر نفسی با صفا فائز شد
 اهر فان حق جل جلاله فائز است مکر
 تقوی که بالمره از رحمت الهی دور ند
 و باستحقاق کامل سزاوار بطش
 و غضب * آذ تقوی در هر حال محروم
 و ممنوعند * و اتحاد در مقامی اتحاد
 در قول است و این بسیار لازم است
 مثلاً ملاحظه نماید اکر نفس از اولیای

حق در ارضی وارد شوند و در امری
 با خلاف سخن کویند سبب اختلاف
 شود و خود و سائرین از نعمت اتحاد
 که از قلم مولی الایجاد نازل شده
 محروم و ممنوع کردند * از جمله ناصر
 حق بیان بوده و هست در اینجا هم رور
 اعظم اعمال و اخلاق جنود حقند
 و بنصرت مشغول * بیان اکر باندازه
 کفته شود رحمت الہی است واکر
 تجاوز نماید سبب وعلت هلاک
 در الواح کل را وصیت فرمودیم
 بیاناتیکه طبیعت و اثر شیر در او

مستور باشد تا اطفال عالم را تو بیت
 نماید و بحمد بلوغ رساند هیجان در هر
 مقامی بشائی ظاهر و باشی باهر
 وازاو عرف خیر و شر متضوع
 و در مقامی اتحاد اعمال مقصود است
 چه که اختلاف آن سبب اختلاف
 کردد ه این مظلوم ایامیکه از زواله
 بادرنه نفی میشد درین زاه در
 مسجدی وارد صلاة مختلفه در آن
 محل مشاهده نمود اکرجه کل لفظ
 صلاة بر او صادق ولکن هر یك
 باسبابی از هم ممتاز واکرجوب فرقان

فی الحقیقہ بانجھے از قلم رحمن نازل شد
 عمل میتمودند جمیع من علی الارض
 بشرف ایمان فائز میکشند اختلاف
 اعمال سبب اختلاف امر کشت و امر
 ضعیف شد * یکی دست بسته بصلة
 قائم و حزبی کشوده * یکی در تشدید
 التحیات میکوید و دیگری السلام
 از آینها کذشته حزبی میرقصند
 و میکویند این ذکر حق است لعوذ
 بالله حق از این اذکار مقدس و ممتاز
 و مبراست * شریعت رسول الله روح
 ماسواه فداه را بثابه بحری لملاظه

نما که از این بحر خلیج‌های لا یتناهی
 برده اند و این سبب ضعف شریعت
 الله شده ماین عباده و تائیین نه ملوک
 و نه ملوک و نه صعلوک هیچیک سبب
 و علت را ندانستند و با نجه عزت رفتہ
 راجع شود و علم افتاده نصیب کرد
 آکاه نبوده و نیستند « باری یک
 خلیج شیعه یک خلیج سنی یک خلیج
 شیخی یک خلیج شاه نعمت الهی
 یک خلیج نقشبندی یک خلیج ملامتی
 یک خلیج جلالی یک خلیج رفاعی
 یک خلیج خراباتی « ان آمدو اسبل

الجیم لا تخصوها * حال سنك ناله
 میکنند و قلم اعلى نوحه * ملاحظه نما
 کچه وارد شد بر شریعتی که نورش
 ضیاء عالم و نارش هادی ام یعنی نار
 محبتیش * طوبی للمتفکرین و طوبی
 للمتفہرسین و طوبی لامتصفین *
 پاری این اختلاف اعمال سبب تزعزع
 پیمان امر الله شد * ای اهل پیمان
 بشنوید ندای مظلوم را مثل احزاب
 قبل خود را مبتلا تکنید * انه انزل
 الدلیل و اظہر السبیل ایا کم ان تختلفوا
 فیها نزل من سماء مشیئۃ ربکم المقتدر

القدیر * بعمر الله اکر فاطق مشاهده
 میشد و یا قاعی دیده میکشت این بعد
 بكلمه تکلم نمینمود مقصود انکه
 حق جل جلاله اور ابدست این قوم
 غیداد یعنی اهل ییان * ڈاعبر وا یا اولی
 الابصار * قلب و صدر را از ماء
 حیوان که از قلم رحن جاریست
 ظاهر و مقدس نمائید و بجنود اعمال
 طیبه و اخلاق مرضیه و کلمات اطیبه
 پنسرت مشغول شوید * اینست
 وصیت حق جل جلاله که در الواح
 از قلم اعلیٰ جاری و نازل کشت *

از جمله اتحاد مقام است و اوست
 سبب قیام امر وارتفاع آن ما بین
 عباد برتری و بہتری که بعیان آمد عالم
 خراب شد و ویران مشاهده کشت*
 نقوصیکه از بحر بیان رحم
 آشامیده اند و با فوق اعلی ناظرند
 باید خود را در پیک صقع و پیک مقام
 مشاهده کنند» اکر این فقره ثابت
 شود و بحول و قوّة الہی محقق کردد
 عالم جنت ابھی دیده شود بی انسان
 عزیز است چه که در کل آیه حق
 موجود ولکن خود را اعلم وارجح

و افضل و اتقی و ارفع دیدن خطایست
 کبیر * طوبی از برای نفوسی که بطر از
 این اتحاد من یافند و من عند الله موفق
 کشته اند * در علمای ایران مشاهده
 نمای کر خود را اثلى اخلاق و افضالهم
 نمیدانستند تابعین بیچاره بسب و لعن
 مقصود طالیان مشغول نمیشدند
 انسان متغیر بل عالم متغیر از آن
 نفوس مجموعه غافله هارافتخار و کبر
 کل راسوخته ولکن شاعر نیستند
 و شعور نیامده اند بقطره از بحر
 علم و دانش فائز نکشته اند اف هم

و بما نطقت به ألسنتهم واكتسبت
 اياديهم في يوم الجزاء وفي هذا اليوم
 الذي قام الناس لوب العالمين * اكر قلم
 اعلى اراده نحاید مراتب اتحاد را
 در هر شئ و در هر امر بتمامه ذکر
 فرماید * ساهاها باید مشنون کردد
 از جمله اتحاد تفوس و اموال است
 و باین مقام ختم مینهائیم ذکر اتحاد را
 امرا من عندنا وانا المقتدر المختار
 و این اتحاد اتحاد است که منبع فرح
 و سرور و بهجهت است لوهم يفتقهون
 و يعلمون * دیکر آخوند های

غافل نکویند این هم بکجا راجست
 این هم بکل تقوس راجع است * واز
 این اتحاد مواسات ظاهر * و این
 مواسات در کتب الهی از قبیل و بعد
 محبوب بوده وهست و این مواسات
 در مال است نه در دونش نه در فوقيش
 (ویؤثرون علی انفسهم ولو کان بهم
 خصاصة ومن يوق شح نفسه فأولئك
 هم الفائزون) این مقام فوق مساوات
 است مساوات آنکه انسان عباد الله را
 از ازجه حق جل جلاله با و عنایت
 فرموده محروم نماید * خود متنم

ومثل خود را هم متنعم نماید این مقام
 بسیار محبو بست چه که کل از نعمت
 قسمت میرند و از بحر فضل نصیب
 و آنان که سایرین را بر خود ترجیح
 می‌دهند فی الحقیقت نه این مقام فوق
 مقام است چنانچه ذکر شد * وما
 انزله الرحمن فی القرآن شاهد و کواه
 ﴿يَا حَزْبَ اللَّهِ﴾ فلم اعلى بر نفسه
 نوحه نماید يابرازچه در عالم احداث
 شده کار بمقامی رسیده که غدیر دعوی
 بحری نماید و ضبط مقام نسری * آیاچه
 شده و چه دخانی عالم را احاطه کرده